

„ŻYJMY NASZYM POWOŁANIEM DO ŚWIĘTOŚCI” Posłanie Synodalne do Ludu Bożego, 1987*

Uświadomiwszy sobie, czym jesteście i czym stajemy się w świecie, z którym w pełni się solidaryzujemy, my wszyscy członkowie Ludu Bożego, chcemy z pokorą stanąć w prawdzie przed Bogiem. Właśnie dlatego, że jesteście ochrzczeni, powinniśmy coraz bardziej stawać się zaczynem we współczesnym świecie. Pamiętajmy, że będziemy sądzeni z miłości (por. Mt 25).

Ludy świata, których godność zraniono, wolność naruszono, mienie rozgrabiono; ludy prześladowane za wiarę, bezbronne wobec wszelkiego rodzaju tyranii, Kościół jest blisko Was, chce być wśród Was i z Wami, świadkami miłości Chrystusa, która wyzwala i jedna z Ojcem.

Wy wszyscy, opuszczeni i zepchnięci na margines naszego konsumpcyjnego społeczeństwa, chorzy, ułomni, ubodzy, głodni, emigranci, uchodźcy i więźniowie, bezrobotni, starcy, dzieci opuszczone i osoby samotne, wy, ofiary wojny i wszelkiego rodzaju przemocy rodzącej się w naszym zezwalającym na wszystko społeczeństwie. Kościół uczestniczy w waszym cierpieniu prowadzącym do Pana, który włącza Was w swoją odkupieńczą Mękę i pozwala Wam żyć w świetle swojego Zmartwychwstania. Potrzeba Waszego świadectwa, aby uczyć świat, czym jest miłość. Zrobimy wszystko, co jest w naszej mocy, abyście znaleźli należne Wam miejsce w Kościele i społeczeństwie.

Wszystkie rodziny na ziemi, bądźcie świadome siły życia i wielkości, którą posiadacie. Rodziny chrześcijańskie, bądźcie domowym sanktuarium, w którym ludzie, mężczyźni i kobiety, otwierają się na miłość Boga i bliźniego.

Młodzi, wy niesiecie nadzieję świata i Kościoła. Nie pozwólcie zastraszyć się światu takiemu, jaki jest. Nie zatraćcie waszego dynamizmu, nie pozwólcie sobie na życie łatwe i zobojętnienie. Patrzcie na Chrystusa, któ-

* Fragment (punkt 13) Posłania Synodalnego do Ludu Bożego wystosowanego na zakończenie Synodu Biskupów w 1987 r., poświęconego uczestnictwu świeckich w Kościele.

ry jest Drogą, Prawdą i Życiem, który jest młodością nowej, odkupionej ludzkości. Będzie On dla was ożywczym źródłem w tworzeniu świata bardziej sprawiedliwego i braterskiego.

Kobiety, słusznie walczyście o pełne uznanie waszej godności i waszych praw. Niech ta walka zrodzi świat, w którym panować będzie dialog i wzajemne zrozumienie się; taki świat, jaki zamierzył Stwórca, gdy powierzył jego losy mężczyźnie i kobiecie i gdy w Kościele dał nam Najświętszą Maryję Pannę – Tę, w której została przywrócona cała pełnia natury kobiecej i łaski.

Wy, którzy dzierzycie w rękach losy ludzkości i narodów, wy, którzy trzymacie klucze posiadania i władzy, wy, którzy tworzyście plany perspektyw i dobrobytu dla ludzi z myślą o lepszym świecie, wy, którzy dysponujecie siłą niszczenia i mocą odstraszenia, a także wy – ludzie nauki, kultury i sztuki, jesteście świadomi, jak wasza odpowiedzialność jest wielka i niejednoznaczna. Światu potrzebny jest pokój. Liczymy na was, i zapewniamy Was o naszej modlitwie, abyście mogli realizować wasze trudne zadanie. Jeżeli posiadacie władzę, to po to, by ludziom służyć, a nie, by ich zniewalać.

Biskupi, kapłani, diakoni, pracujmy nad tworzeniem wspólnot żywych, według tych, którzy „trwali w nauce apostołów i we wspólnocie braterskiej, w łamaniu chleba i na modlitwie” (Dz 2, 42). Umiejmy rozróżniać i przyjmować dary Ducha Świętego dane świeckim i popierajmy świadomość jedności i odpowiedzialności.

Bracia i siostry w Chrystusie, żyjmy naszym powołaniem do świętości, każdy w swoim środowisku i wszyscy razem we wspólnocie wierzących. Odpowiadajmy hojnie na wezwanie Chrystusa: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody” (Mt 28, 19). Wszyscy jesteśmy misjonarzami.

Chrześcijanie wszystkich wyznań, postępujmy na drodze do jedności, której pragnął Chrystus: „aby wszyscy stanowili jedno” (J 17, 21).

Wierzący i ludzie dobrej woli, pomagajmy sobie wzajemnie w budowaniu świata sprawiedliwości i pokoju.

Wy wszyscy, mężczyźni i kobiety, dzieci i młodzi, chorzy i starzy, ludzie wszystkich stanów, ras i kultur, wy wszyscy katolicy świeccy, kapłani, zakonnicy i zakonnice, wy, którzy otwieracie nowe drogi i uprzedzacie świat jutra, wy, którzy tworzyście więzi braterstwa, zgody, sprawiedliwości i pokoju, Kościół rozpoznaje się w was i wzywa was, byście nie tracili odwagi, ponieważ „nadzieja zawieść nie może” (Rz 5, 5).